

नं०: १६२-खं-२

नन्दिकेश्वर कारिका
तत्त्वविमर्शिनी टीका
साहता पत्राणि ६

नन्दिकेश्वरकाण्डिका
तन्त्रविमर्शिनीटीकासहिता

नं० १६२ ख
पत्राणि ६

धर्मार्थ

मं० १६२ - स्व-२
नन्दिनेश्वर काशिका
तत्त्वविमर्शिनी टीका सहिता
पत्राणि ६

ॐ श्रीगणेशाय नमः नमः शिवाय देवा सर्वज्ञाय परात्मने यस्योन्मेषति मेष्वाभ्यां व्यक्ताव्यक्तमि
 दं जगत् १ श्रीशंखगुरुकुमारचण्डौ वतत्वविशारदं प्रणम्य नन्दिकेशादीन् शिवभक्तान्मुहुर्मुहुः २
 श्रीशंकरमिति पाठांतरम् काशिकामादिसूत्राणां नन्दिकेशाकृतां शुभाम् लोकोपकारिणीं दि
 व्याव्याकरोमियथामति ३ इह खलु सकललोकनायकः परमेश्वरः परमशिवः स नैकसं
 नन्दसुनकुमारीदीप्तोत्तुनन्दिकेशपतंजलिव्याघ्रपादवसिष्ठादींश्चाद्वैतकामोठकानिना
 दव्याजेन चतुर्दशसूत्र्यात्मकतत्त्वमुपदिदेश तदनुते सर्वमुनीन्द्रवर्याश्चिरकालमाश्रिता
 नामस्माकं चतुर्दशसूत्र्यात्मकतत्त्वमुपदिदेशति मत्वाः स्य सूत्रज्ञालस्य तत्त्वार्थं नन्दिकेश
 रोजानातीति नन्दिकेश्वरं प्रणिपत्य पृष्ठवन्तस्तेषु पृष्ठवत्सु स पट्टि शान्तिकारिकं त्रपणतत्त्वसू
 त्राणामुपदेष्टुमिच्छन्निदमाचचक्षे नृत्तेति अहमिति प्रोषः नटराजराज इत्यनेन मंग
 लादीनि दर्शितानि विश्वरूपविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वान्नटराजराजः ताडवाद्य
 रासमात्रविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वस्य स्वल्पत्रनरादावपि सत्वात् स स्वात्मतत्त्व
 वागाद्यगोचर इति ज्ञापनाय ठक्कानिनादव्याजेन सनकादीनुद्धर्तुकामो यन्नवपंचवारं च

तुर्दशावारं स्वांतरगतमात्मतत्त्वं प्रकटयितुं तदवसाने ढक्कां ननाद अहंते देनद्विततनिनादो न
 वार्णात्मकमाद्यमतिरहस्यं शिवसूत्रजालं शिवसंबन्धिसूत्रसमूहं कल्याणतूपसूत्रसमूहं वा विम
 र्शो विचार्य स्फुटीकरोमीत्यर्थः विमर्श इति कान्दसंबोधयम् १ अनुबन्धाः पाणिन्या युदे
 शेनाह अत्रेति एषित्वादि रर्थः अंत्यवर्ण इति पाठः अंत्यवर्णेति वा उभयथापि बहुव्री

ॐ नमः शिवाय नृत्तावसानेन नटराजराजो ननाद ढक्कां नवपंचवारं स्वांतरगतमात्मतत्त्वं प्रकटयितुं
 उद्धर्तुकामः सनेकादिसिद्धानेन तद्विमर्शो शिवसूत्रजालम् ॥१॥ विचार्य स्फुटीकरोमीत्यर्थः

हिः कदम्बमन्त्रपदार्थः समासान्तः चतुर्दशोतिवापाठः तदा तत्पुरुषः द्वेकयोरिति च चतुर्दशो
 तिप्रयोगः केषुचित्पुस्तकेषु अन्यवर्णचतुर्दशकामिति पाठः धात्वर्थमिति धातुमूलकश
 द्दृशा स्वप्रवृत्त्यर्थमित्यर्थः अन्यवर्णजालं प्रादुर्दितिन्यायेन तथा चोक्तामिन्द्रेण अन्यव
 र्णसमुद्भूता धातवः परिकीर्तिता इति ॥ २ तत्रायेन सूत्रेण सर्ववर्णानां समस्तभुवनानां च

त्रपं

नं. का

२

समुद्रवत्सत्मान्तन्वमुपदिष्टमित्याह ॥ अकार इति अनेन अः परमेश्वरो निर्गुणं मायामाश्रित्य उ व्यापकः सगुणो
ए इश्वर आसीदिति सूत्रार्थः सूचितः । सर्ववस्तुषु परा पश्यंती मध्यमा वैखरी दिषु दं चित्कलामाश्रित्येन्यत्र गाय
त्री मी पद्मिनी मिति वदीकारो बोध्यः ततः सूत्रे इकारस्तु त्रिनेत्रेण नोदितः इकारोऽथैव प्रकटितः । अत्र प्रमाणम
सद्वा इदमग्र आसीन्नतो वै सद जायतेति श्रुतिः । असदब्रह्म वै निश्चयेन अग्रे सृष्टेः पूर्वमिदमकाररूपाक्षरात्म
कमासीत् । ततोक्षरादसतो वै सगुणम जायत जातमिति तदर्थः । तदुक्तं गीतायां अक्षराणामकारोऽस्मीति ३

अत्र सर्वत्र सूत्रेषु ह्यनवर्णचतुर्दशम् धात्वर्थं समुपादिष्टं पाणिन्यादीष्टसिद्धये २

अकारो ब्रह्मरूपः स्यान्निर्गुणः सर्ववस्तुषु चित्कलामिंसमाश्रित्य जगद्रूप उणीश्वरः ३

अकारः सर्ववर्णीयः प्रकाशः परमेश्वरः आद्यमन्त्येन संयोगादहमित्येव जायते ४

अतएवाह अकार इति अदिरन्त्येन सहेत्यादिरकारः अन्त्यो हकारः अकारादिहकारांताः सर्वे व
र्णास्ततः परमात्मनः समभवन्नित्यर्थः परमः शिव इति पाठांतरम् ४ ओं नमः शिवाय

सर्वमिति इश्वरएवानादिजीवोपाध्याश्रितकर्मप्रेरितप्राणव्यापारानंतरं नाभौ पराख्यं मायापरिणाममुपेत्य
हृदि पश्यन्त्याख्यमुपेत्य विशुद्धचक्रे मध्यमाख्यमुपेत्य पञ्चाद्वक्त्रे वैवर्त्याख्यमवाप्य वेदादिनूपोऽभवत्
त्यर्थः। श्रुतिरपि वागेव विश्वगभुवनानि जज्ञे इति। सूत्मा वागेव विश्वाकारेण परिणामते विवर्तते चेत्य
र्थः। अतन्तरमपि। वचैव विश्वं बहुतूपनिवहं तदेतदेकं प्रविभज्योपभुंक्ते इति। अत्र वर्णसंभवकाले अइउ

सर्वं परात्मकं पूर्णं ज्ञानिमात्रमिदं जगत् जप्तेर्बभूव पश्यन्ती मध्यमावाक् ततः स्मृता ५
वक्त्रे विशुद्धचक्राख्ये वैवर्ती सामताततः सृष्ट्यादिर्भावमाद्यात्ममध्यावाक्समायुतं ६
ज्ञान्याविर्भावमात्रात्मा मध्यमावाक्समीरितेति पाठान्तरम् ४ ४ ४ ४

ऋतु इति वर्णपंचकमेव सर्वेषां मेकोनपंचाशदक्षराणां भूतपंचकानां पंचवर्गीणां चक्रमेणयो
निः। तच्च दीर्घह्रस्वभेदाद्विविधम् ६ तत्र सर्वत्रेकारस्यैव स्वतंत्रतामाह अकारमिति जग
त्सृष्टममृदांका इति च। उक्तं च। स्वप्रकाशपरमात्मवस्तुनोदृश्यमानजगतः सिसृक्षया कामतः
परशिवः प्रवेशनं कामबीजमिदमेव निश्चितमी वीजविन्दुद्वयादृष्टं साद्वयोनिस्वतृपकम्

नं. का

३

३

महाकामकलानूपमात्मानंचिंतयेत्प्रिये इति च उक्तमेतदुच्यते अकार इति । उकार इति उच्चा
पकत्वेन एण्डश्चर आसीदित्यर्थके उणेश्चर इत्यत्रेति भावः ७।८।९।१० ननु सर्ववेदानैषु परमे
श्वर एक इति निश्चितत्वात्मायामीचित्कला समाश्रित्य जगद्रूपो भूदित्युक्तेरद्वैतहानिः स्यादि
त्याशंकायामाह ऋतुलूगिति तत्राद्यपाठे ऋपरमेश्वर लमायो व्यामनो वृत्तिं कृ अदर्शयत्

अकारं सन्निधीकृत्य जगतां कारणत्वतः इकारः सर्ववर्णानां शक्तित्वात् कारणमतम् ७ जगत्स्रष्टुम्
भृद्वांकायदाह्यासीत्तदाभवत् कामबीजमिति प्राहुर्मुनयो वेदपात्राः ८ अकारो ज्ञानिमात्रं
स्यादिकारश्चित्कलामता उकारो विस्तुरित्याहुर्व्यापकत्वान्महेश्वरः ९ ऋतुलूकसर्वेश्वरो मा
यो मनोवृत्तिमदर्शयत् तामेव वृत्तिमाश्रित्य जगद्रूपमजीजनत् १० ४-४ ४ ४ ४

तामेवाश्रित्य स्वेच्छया जगज्ज्ञानयामासेत्यर्थः पाठान्तरे सतां मनोवृत्तिमाश्रित्येदं चराचरं जनयामा
सेत्यर्थः ऋपरमेश्वर इत्यत्र ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिंगलमिति श्रुतिः प्रमाणम् । ऋतं तत्प
दार्थं परं ब्रह्म सत्यमित्यर्थः श्रुत्यन्तरमपि । सोकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति श्रीतन्त्रेऽपि ॥२॥

को३५

नो५

ममचामून्मनोऽनूपंलृकारः परमेश्वरीति । ममचान्निर्मनोऽनूपमिति पाठांतरम् । ऋलृवर्णौ यथा
 दात्पमापन्नौ तथेत्यर्थः । तदाह भेदलेश इति वास्तव इत्यर्थः ११ १२ ननु जनयामासेत्युक्ते जन्यज
 नकभावेऽद्वैतहानिः स्यादित्याशंकायां तत्संष्टु । तदेवानुप्राविशत्तदनुप्राविष्ट इति श्रुतिमाश्रित्याह
 एडोऽमायेऽश्वरात्मैति जन्यजनकत्वं च स्वस्यैव तत्तद्रूपेण विवर्तनां द्वैतहानिः । अकारोकारा
 ऋलृवर्णौ त्रयोमायाख्यां विस्मरिचिराचरम् पत्नीमाश्रित्य चिद्रूपेण जनयामास केवलः
 इति पाठांतरम् १० इति च तन्मतेऽत्र भेदलेशो न विद्यते चन्द्रचन्द्रिकयोर्यद्वयथावाग
 र्थयोरपि । वागर्थाविवसुंदरीति पाठांतरम् ११ स्वच्छया स्वस्य चिच्छ्रुतौ विश्वमुन्मी
 लयत्यसौ वर्णानां मध्यमं क्रीचमृलृवर्णद्वयं विदुः १२ एडोऽमायेऽश्वरात्मैकविज्ञा
 भ्यानिष्यन्नप्रणवतूपेणोकारेण सगुणनिर्गुणयोरैक्ये बोधिते तेनैव दृष्टं तेन सर्वत्रैक्यबुद्धौ द्वैतनिरासो
 धनितः समष्टिव्यष्टिभेदेन पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य तद्युक्ततृतीयस्य च समन्वयबोधकमिदं सूत्रं
 अत्र चत्वारः आत्मकः इमाया युक्तः स न्यः स न्यः अउज्ञानरूपः प्रज्ञानात्मा सर्ववस्तूनामेकत्वादद्वै
 तोपपत्तिर्न नात्वं । जन्यजनकत्वं च स्वयंप्रविश्य तत्तद्रूपेण वर्तत इत्यर्थः । वटवी जन्यायेन

ने. का

४

५

च पूर्वसूत्रद्वयजनितं वर्णपंचकमेव सकलजगत्कारणमिति प्रागुक्तम्। उत्तरसूत्रवर्णानामपि
तस्मादेव संभवः समाधिब्यष्टिभेदेऽप्युत्तरवर्णयुतद्वितीयस्य पूर्ववर्णयुततृतीयस्य च संयोगजनकमिदं
सूत्रम्। समन्वयबोधनमापि एकत्वेनोक्तम्। अत्राप्यपरत्वे सर्ववेदसंमतं चातथा च स न कदाहिणा
मूर्त्तिर्मात्रं महावाक्यविवरणे। शृणुत्व सावधानेन चतुर्णामपि साम्यता॥ वेदानां च महाभाग
चतुष्कानामिहोच्यते ब्रह्मशब्देन यद्वस्तु तत्प्रज्ञानमुदीरितम् प्रज्ञानं ब्रह्म यस्माद्धितस्माद्ब्रह्मास्म
साक्षित्वात् सर्वभूतानां स एक इति निश्चितम् १३ ऐडोच्च ब्रह्म स्वरूपः स न जगत्सं
तर्गतं ततः इच्छया विस्तरं कर्तुं मा विरासीन् महा मुनिः १४

तत्त्वमस्यैव तत्त्वतः अन्यत्वं वारणार्थाय ह्ययमात्मेत्यर्थवर्णीति १३ स्वात्मभूतस्य परमेश्वरस्य जगत्का
रणत्वं कथमित्याशंकायामाह ऐडो जिति ततः स्वातर्गतं जगद्विस्तारयितुमिच्छुः ऐ आदिशक्ति
युतः अक्षर इति अतः पूर्वसूत्रगत अकारेकारदीर्घयोगस्यैव एकारत्वं मेकत्वं च संप्रज्ञानस्वरूपपर
मेश्वरोयः सः पूर्वसूत्रगत अकारदीर्घ उकारदीर्घस्यैव योगे ओकारत्वं यः संप्रज्ञानात्मा मायाया
बलितः स ओकारायः स अणु इत्यादिभिर्वा उक्तं च स्वरविमर्शिन्या उकारज्ञानसंयोगात्

४

सर्वसंभूतिरिष्यत इति। इच्छया जगद्धिस्तारयितुमुद्युक्त इत्यर्थः। अत्राह। प्रणवेन जगद्वाप्तं मा
 यायामवतिष्ठत इति ज्ञानोत्तमे। एवं तत्त्वसमुदायानां त्रयोदशवर्त्मनि चिवादिप्रकृत्यन्तानामु
 द्वः प्रकृतिपुरुषविवेक उत्तरत्रकपयित्पस्मिन्मूत्रे उपसंहारत्वेन पद्यते। अहंस्वदीर्घप्रभ
 दाच्चतुर्दशस्वराणामेवं संकीर्तनं। चतुर्दशभुवनचतुर्दशचक्रं चतुर्दशप्रकाराणामिति निश्चयः
 ननु तेषां गोरीसंवादे महामंत्रतत्त्वप्रकाशिन्या। तत्त्वमंत्रं महेशानिममत्पुंत्वं मेव हि। चतुर्दश
 त्मकंचक्रं तव चक्रमितीरितम् त्रयोदशात्मकं तुर्यमावयोर्मंत्रमं विवेकं ॥ उक्तं काले वि

भूतपंचकमेतस्माद्रूपवर्णमहेश्वरात् व्योमवाय्वम्बुवह्नाव्यभूतान्यासीत् स एव हि १५
 विंदात्मा तस्मिन् संभवः विंदुस्तेषां तन्मात्रेण वर्णानां च समुद्भवः तस्मादाकाशमुष्णानिभूता
 निसमजायत विंदुः श्रीचक्रराजस्य परब्रह्मात्मकत्विति चतुर्दशात्मकं पञ्चाक्षराकारेण संभ
 वः उत्पन्नभुवनान्यत्र चतुर्दशचतुर्दशेति १४ ततः प्रात्मनः सकाशादाकाशादिभूतसंभवमा
 ह भूतेति स एव परमेश्वर एव हकारादिति तस्माद्वा एतस्मादात्मनः आकाशः संभूतः प्रा
 काशाद्वायुर्वीयोरग्निरग्नेराप इति श्रुतेरेतस्मात्परमेश्वराद्भूतपंचकमाकाशादिकंप्र

नं-का
५

पंचकारणमासीत् अत्रास्मिन्सूत्रेभूतपंचकमासीदित्युक्तं तत्राकाशादिभूतचतुष्टयमेवोक्तं न
पृथिवीत्याकांक्षायां यदाधारस्वतृपंसमस्तकारणमिति सूत्रांतरणवोचत् आधारेति भूता
नांप्राणिजानानामुद्भिज्जास्वेदजजरायुजांडजादीनां प्रधानकारणत्वादाधारभूतं पृथिवीपु
नश्चान्नपानादीनां कारणम् अत्रादेतदुक्तं नित्यं एतेषां कारणत्वात्पत्यक्तत्वेन लणित्युदीरित
मित्यर्थः १७ नतः पृथिव्यादीनां तन्मात्राणामुत्पत्तिक्रममाह शब्दस्पर्शाविति व्योमादीनां गु

हकाराद्योमसंज्ञश्चयकाराद्यायुरुच्यते रकाराद्वह्निस्तोयंतु वकारादिति प्रौववाक् १६

आधारभूतं भूतानामन्नादीनां च कारणम् अत्रादेतत्ततो जीवः कारणत्वात् प्राणिम १७

शब्दस्पर्शाद्विपरसगन्धाश्च जमडः एतन्म व्योमादीनां गुणह्येतजानीयात्सर्ववस्तुषु १८

एतेनैककारणानेतान् जानीयात् सर्ववस्तुष्विति अत्रकेषां चिदुच्ये अकारादिहकारांताः
षट्त्रिंशत्तत्त्वमयाः कतिचित्तंत्रराजादिग्रन्थे पंचपंचक्रमेण भूतलिपिक्रमेण भूतलिपिप्रका
रेण एवमन्यत्र बीजनिमित्तभेदा बहवः सन्ति अत्रतु तत्रोक्तप्रकारेण द्युदितम् पंचव
र्गेष्वन्ति मावर्णाः शब्दस्पर्शादयो गुणा इति वचनात् सर्वजगत्कारणभूतस्य वर्णितूपपुरुषस्य

सर्वेषां च व्योमादिगुण इत्यर्थः १८

ततः सूत्राभ्यां कर्मन्द्रियवर्गमुद्घाटयति वाक्याणीति चिद्रूपशिवस्य प्राणिजातस्य च ऊकारभकारौ
 स्यावरादिषु विना विराड् रूपं विज्ञेयमित्यर्थः अथ क्रमप्राप्तिपादादिकमोह बलधर्षिति परमार्थतः
 परमशिवसकाशादिमेककर्मन्द्रियगणः सर्वजन्तूनां पादपायूपस्थाद्यलधर्षणां ज्ञाता इत्यर्थः २०
 क्रमप्राप्तिज्ञानेन्द्रियसंभवमाह औत्रेति वर्गाणां मध्ये वर्णो ज्ञानेन्द्रियगणः स्मृत इति वचनशा स्यो
 वाक्याणी च ऊ भञ्जसी द्विरादुपचिदात्मनः सर्वजन्तुषु विज्ञेयं स्यावरादौ न विद्यते १५
 वर्णाणां तु र्ध्ववर्णान्येककर्मन्द्रियपदाहिते बलधर्ष सर्वभूतानां पादपायु उपस्थकः २० कर्म
 द्रियगणस्येते ज्ञाता हि परमार्थतः परमात्मनः वा इति पाठांतरम् २० औत्रत्वङ्
 यद्वा एण जिह्वाधीन्द्रियपंचकम् सर्वेषामपि जन्तूनामीरितं जवगड् ॥ २१ ॥ ६४
 सनाज्जवगड्द्वर्णसंभवो ज्ञानेन्द्रियगण इति सर्वत्र सर्वेषां प्राणिजातानामेते वर्णा ज्ञानेन्द्रिया
 णां जनका इति वा विज्ञेयमित्यर्थः ततः प्राणादिपंचकमनेषु द्यहंकाराः समुन्मील्यन्ते
 प्राणादीति । एते रष्टवर्गैः प्राणादिपंचमनेषु द्यहं कृतं च जगतां कारुणात्वेन संभूता इत्यर्थः
 ततः सर्वप्राणिकारुणात्वेनाद्यते वर्गद्वयाक्षरगुहणत्वेन संपुटीभावप्रकृतिपुरुषाभ्यां प्र

नंका

६

गुरुः

काशायति ककारपकारजातौ प्रकृतिपुरुषावित्यर्थः २४ ततो ब्रह्मत्रयं निरूपयति सत्त्वमिति पु
 रासृष्टेः प्राकृशषसंवाप्तिसंभूतानसत्त्वरजस्तमोगुणानाश्रित्यपरमाश्रिवः सर्वभूतेषु क्रीडतीत्यर्थः
 शकारादिति स्पष्टम् सर्वतत्त्वजनकः स्वयंतत्वातीत इति ज्ञापनार्थमेतत् सूत्रचकारेत्पाद तत्वाती

प्राणादिपंचकंचैव मनो बुद्धिरहंकृतिः बभूव कारणत्वेनावफच्छृथचरतव २२ वर्गद्वितीयव
 र्णोत्थाः प्राणाद्याः पंचवायवः मध्यवर्गत्रयाज्जाताग्रंतः करणवृत्तयः २३ अन्त्यद्वयसमुद्भूतो
 पुरुषः प्रकृतिगुणः प्रकृतिपुरुषंचैव सर्वेषामेव संमतम् संभूतेमिति विज्ञेयं कपाभ्यामिति नि
 श्चितम् इति पाठान्तरम् २४ सत्त्वरजस्तम इति गुणानां त्रितयं पुरा समाश्रित्य महादेवः श
 षसं क्रीडति प्रभुः २५ शकाराद्राजसं तूष्णं शकारात्तामसोद्भवः सकारात्सत्त्वसंभूति
 रिति त्रिगुणसंभवः २६ तत्वातीतः परः साक्षी सर्वानुग्रहविग्रहः अहमात्मा परो
 हलस्यादिति शंभुस्तिरोदधे २७ इति श्रीनंदिकेश्वरकृतकाशिकासंपूर्णाशिवम्

न इति सर्वानुग्रहः साक्षी तत्वाती तो हलस्यादिति कृत्वा निनादव्याजेन सर्वेषां मुनिजनानां
 तत्त्वमुपदिशंस्तिरोदधे इत्यर्थः हकारः शिववर्णः स्यादिति शैवागमस्थितिः शिवमू इति

श्री उपमनुकृता आदि सूत्रनंदिकेश्वर
 रकाशिकायास्तत्त्वविमर्शिनी संपूर्णा